

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2014

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 09.02.2015. године

**Транскрипт аудио записа са главног претреса
одржаног дана 09.02.2015. године**

Председник већа:

Председник већа отвара заседање у предмету Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду К.По₂ 11/2014, у кривичног поступку против оптуженог Богдановић Дамира и других, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, у вези са чланом 22 КЗ СРЈ а по оптужници тужиоца за ратне злочине КТРЗ број 7/08 од 30.04.2010.године, прецизирана 01.09.2014.године.

Веће ће поступати у следећем саставу: председник већа судија Винка Бераха Никићевић, чланови већа су судије Владимир Дуруз и Бојан Мишић, записничар Сњежана Ивановић, судијски помоћник Никола Ускоковић.

Председник већа утврђује да су на главни претрес приступили:

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,

Пуномоћник оштећеног Зије Рибића адвокат Марина Кљајић,

Оптужени: Дамир Богдановић присутан, Гаврић Томислав присутан, Шевић Ђорђе присутан, Зоран Алић присутан, Зоран Ђурђевић присутан, Драгана Ђекић присутна,

Присутни су и браниоци оптужених Милосављевић Александар адвокат, адвокат Милан Бирман, адвокат Симић Сениша, адвокат Кузовић Јасминка, адвокат Светлана Бобић и адвокат Нинић Горан.

Пуномоћник оштећене сведока „Алфа“ адвокат Саво Михајловић није присутан, позив уредно примио.

Добро, реците ми прво да ли има примедби на састав већа? Нема примедби, добро.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи

Главни претрес је јаван

Врши се аудио снимање главног претреса а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

ЛИЧНИ ПОДАЦИ ЗА ОПТУЖЕНЕ

Дамир Богдановић хоћете приступити молим вас. Ви сте више пута давали личне податке и на припремном рочишту, да ли има неких измена у вашим личним подацима?

Опт.Дамир Богдановић: Нема ништа.

Председник већа: Нема никаквих измена?

Опт.Дамир Богдановић: Све је исто.

Председник већа: Добро, можете се вратити.

Опт.Дамир Богдановић: Хвала.

Председник већа:

Оптужени са личним подацима као у списима, без измена.

Оптужени Гаврић Томислав. Да ли има код вас неких измена у личним подацима?

Опт.Томислав Гаврић: Нема, нема ништа.

Председник већа: Нема, све као у досадашњем току поступка?

Опт.Томислав Гаврић: Да, да.

Председник већа: Захваљујем, можете се вратити.

Оптужени Гаврић Томислав са личним подацима као у списима, без измена.

Оптужени Шевић Ђорђе. Да ли има код вас неких измена? Нема, можете се вратити.

Оптужени Шевић Ђорђе са личним подацима као у списима без измена.

Оптужени Алић Зоран.

Опт.Зоран Алић: Нема.

Председник већа: Нема ни код вас никаквих измена.

Опт.Зоран Алић: Само једну примедбу, да ми следећи пут пошаљете да могу да напустим Лазаревац јер ја сваки дан имам проблема с полицијом због тога. Ево прије пола сата су ме зауставили док ја докажем да долазим на суђење, шта.

Председник већа: Добро, то ћемо после, примедбе после, сад вас питам за личне податке.

Опт.Зоран Алић: Да не заборавим.

Председник већа: Нема никаквих измена?

Оптужени Алић Зоран изјави да нема измена у личним подацима.

Оптужени Зоран Ђурђевић.

Опт.Зоран Ђурђевић: Нема никаквих измена, све је као до сада.

Председник већа: Нема никаквих, добро,

Оптужени Зоран Ђурђевић са личним подацима као у списима, без измена.

Оптужена Ђекић Драгана. Код вас има измене? Укључите микрофон молим вас.

Опт.Драгана Ђекић: Извињавам се. Има измена у боравишту Централни затвор ми је сада, Бачванска 14.

Председник већа: Ви сте сада у Централном затвору.

Опт.Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа: То је, одређен је притвор, јел тако?

Опт.Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа: Решење судије за...добро.

Опт.Драгана Ђекић: Јесте.

Председник већа:

Оптужена Ђекић Драгана са личним подацима као у списима истиче да је једина измена у томе што се налази у притвору по решењу судије за претходни поступак Одељења за ратне злочине Вишег суда у Београду.

Молим вас оптужени пажљиво ме слушајте, ја ћу вам сад рећи која су ваша права и дужности.

Упозоравају се оптужени у смислу члана 389 ЗКП-а да пажљиво прате ток главног претреса, да су дужни да предлоге за извођење појединих доказа изнесу одмах или у најкраћем року по сазнању да је њихово извођење потребно. Оптужени се поучавају о њиховим правима и дужностима у смислу члана 68 и 70 ЗКП-а да све што изјаве може да буде коришћено као доказ у поступку, да могу ништа да не изјаве, да ускрате одговор на поједино питање, да слободно изнесу своју одбрану, признају или не признају кривицу, да њиховом саслушању присуствују браниоци, да разматрају списе и разгледају предмете који служе као доказ. Могу да прикупљају доказе за своју одбрану, да се изјасне о свим чињеницама и доказима који их терете и да изнесу и

чињенице и доказе у своју корист, да испитују сведоке оптужбе и захтевају да се под истим условима као сведоци оптужбе у њиховом присуству испитају сведоци одбране. Окривљени су дужни да се одазивају на позиве суда и обавесте суд о промени адресе или намери да промене адресу пребивалишта или боравишта. Посебно оптужени се упозоравају о праву да износе чињенице и предлажу доказе у прилог своје одбране, да имају права да постављају питања саоптуженима, сведоцима, вештацима, да стављају такође и примедбе.

Да ли сте ме разумели, да ли сте разумели ова ваша права и дужности које имате?

Оптужени изјављују да су разумели поуку.

ИЗЛАГАЊЕ ОПТУЖБЕ

Изволите, да ли ће тужилац да чита оптужбу или ће усмено изложити садржај оптужбе?

Заменик тужиоца: Прошли пут на припремном рочишту изложили уводну реч за оптужбу и све објаснили, ја бих сад предложио да то не понављамо него да се констатује, пошто никаквих измена нема у односу на оно што сам тада о оптужби рекао.

Председник већа: Добро, да ли сте сагласни да констатујемо да је заменик тужиоца изложио оптужбу?

Заменик тужиоца: У свему као што је и на прошлом претресу, на припремном рочишту.

Председник већа: Добро. Сагласни сте јел тако, молим вас? јесте.

Заменик тужиоца излаже оптужбу КТРЗ број 7/08 од 01.09.2014.године, и на сагласан предлог странака суд констатује да је изложена оптужба од стране заменика тужиоца за ратне злочине.

Добро, оштећени може поднети имовинско правни захтев, да ли ви истичете неки имовинско правни захтев за сада или ћете то накнадно?

Пуномоћник ошт.Марина Кљајић: Накнадно ћемо то учинити.

Председник већа: Добро.

Пуномоћник оштећеног Зије Рибича адвокат Марина Кљајић поучена на право да може поднети имовинско правни захтев изјави да ће имовинско правни захтев накнадно остваривати.

ИЗЈАШЊАВАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Добро, један по један молим вас. Дамир Богдановић. Добро да ли сте оптужбу разумели?

Опт. Дамир Богдановић: Разумео сам.

Председник већа: Разумели сте, да ли желите да се изјасните о оптужби и да ли признајете да сте учинили кривично дело? Наравно нисте дужни да се изјасните о оптужби и нисте дужни да одговорате на постављена питања.

Опт. Дамир Богдановић: Оптужницу сам разумео, не признајем је, нисам крив.

Председник већа:

Изјави да је оптужбу разумео, да жели да се изјасни о оптужби, јел тако, али не признаје да је извршио кривично дело које му је стављено на терет.

Добро, можете се вратити. Оптужени Гаврић Томислав. Иста питања, да ли сте разумели оптужбу?

Опт. Томислав Гаврић: Разумео сам је у потпуности, не осећам се кривим.

Председник већа: Да ли ћете се изјашњавати на наводе из оптужбе.

Опт. Томислав Гаврић: Да, да.

Председник већа: Хоћете, добро.

Изјави да је оптужбу разумео, да жели да се изјасни о оптужби али да се не осећа кривим.

Можете се вратити на место. Оптужени Шевић Ђорђе. Да ли сте разумели оптужбу?

Опт. Ђорђе Шевић: Да.

Председник већа: Да ли ћете се изјашњавати?

Опт. Ђорђе Шевић: Не, бранићу се ћутањем.

Председник већа: Бранићете се ћутањем. Добро. Да ли хоћете да кажете да ли признајете или не признајете кривично дело?

Опт. Ђорђе Шевић: Не, нисам крив.

Председник већа: Нисте криви, добро.

Изјави да је оптужбу разумео, да ће се у наставку поступка бранити ћутањем, и додаје да није крив.

Оптужени Алић Зоран. Изволите.

Опт. Зоран Алић: Разумео сам, нисам крив.

Председник већа: Хоћете се изјашњавати?

Опт.Зоран Алић: Да.

Председник већа: Добро.

Изјави да је оптужбу разумео, да ће се изјаснити на оптужбу али да није крив.

Оптужени Ђурђевић Зоран.

Опт.Зоран Ђурђевић: Разумео сам све шта пише у оптужници али ви врло добро знате мој став да је ово монтиран поступак против мене, исконструисан у МУП-у Србије и у Тужилаштву за ратне злочине.

Председник већа: Да ли ћете се изјашњавати?

Опт.Зоран Ђурђевић: Да, да.

Председник већа: Хоћете. Да ли признајете кривично дело?

Опт.Зоран Ђурђевић: Не.

Председник већа: Не.

Изјави да је оптужбу разумео, да ће се изјаснити о оптужби, али да није крив.

Оптужена Ђекић Драгана.

Опт.Драгана Ђекић: Оптужницу сам разумела и наравно нисам крива.

Председник већа: Изјашњаваћете се јел тако о оптужби?

Опт.Драгана Ђекић: Наравно.

Председник већа:

Изјави да је оптужбу разумела, да ће се изјаснити на наводе из оптужбе али да није крива.

ПОЧЕТАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ ОПТУЖЕНИХ

Још једном председник већа поучава оптужене да се могу изјаснити о свим околностима које их терете и да могу изнети све чињенице које им иду у корист.

Оптужени БОГДАНОВИЋ ДАМИР

Хоћете стати молим вас овде за овај пулт. Ви сте више пута били саслушавани током поступка и у истрази и на главном претресу, сада вас питам код ког исказа ви остајете, односно код које одбране остајете или остајете у целости све што сте дали?

Опт.Дамир Богдановић: Код сваке одбране, ја једну једину одбрану имам и упорно је понављам нон стоп, ја немам другу одбрану.

Председник већа: Добро. Реците, испричајте нам сад ето имамо ново и веће, укратко нам изложите вашу одбрану. Где сте били тих критичних дана, шта се све дешавало. Изволите, значи имате право да у неометаном излагању да изнесете вашу одбрану.

Опт.Дамир Богдановић: Кратко ће трајати, ја нећу дуго.

Председник већа: Може, изволите.

Опт.Дамир Богдановић: Нема потребе. Ја сам служио редован војни рок, 08.маја '92.године, сам завршио редован војни рок, дошао кући у Руму, почео сам да радим у једном дечијој играоници „Вегас“ и ту сам био све до 16.августа '92.године, када сам чуо да ми је отац рањен, ви то све знате и тада сам отишао да обиђем оца, тамо сам упознао садашњу моју супругу и остао сам тамо због ње до 10.јануара '93.године. Ови сви догађаји из оптужнице се дешавају 11.јула, ја сам први пут чуо кад сам приведен код истражног судије, први пут сам у животу чуо за село Скочић, никад у животу чуо нисам за то село. То је то.

Председник већа: Дакле, основни разлог што сте ви остали тамо је?

Опт.Дамир Богдановић: Ја сам остао због своје супруге. И заједно са супругом сам 10.јануара '93.године дошао за Руму и дан данас живим...

Председник већа: Добро, то је то што ви кажете ја знам, наравно ја знам, ја сам упозната са овим предметом, али чланови већа су упознати такође.

Опт.Дамир Богдановић: Зато сам и пристао иначе бих рекао да се...

Председник већа: Али опет укратко реците шта се за то време док сте ви били тамо, шта се све дешавало, значи што је могуће краће.

Опт.Дамир Богдановић: Ја када сам дошао 17.августа ту, јединица је била смештена у селу Малешин и отац је рекао да се не враћам одмах, као да преноћим па ћу сутрадан се вратити за Руму. Међутим неке ствари су се десиле и ја сам остао ту због, упознао супругу и шта ја знам, то је то, биле су ту те заробљенице или како су већ, шта су већ биле и то је то. Ја нисам никога, ви знате и њихове сте слушали изјаве, значи нит сам кога туко, нит сам кога убио, нит сам кога силовао, нит сам кога малтретирао, понижавао, вређао, не знам ни ја шта, на крају сам им спасао главе да их не побију, један део јединице који је хтео да их побије, спасао сам их, све живе су и здраве данас и лепо ми враћају и шта да вам кажем.

Председник већа: Ви знате да се спомиње и нешто везано за кување, прање, шта се то дешавало тих дана, да ли је неко њих терао да кувају, перу, чисте, да ли је то било нешто непримерено?

Опт.Дамир Богдановић: Па видите овако, ја први тај дан 17.августа када сам дошао ту и када сам смештен у ту кућу, док сам се ту упознавао са тим људима, та заштићена сведокиња „Алфа“ она је мени пришла и рекла насмејано онако какву кафу пијеш, она ми кафу скувала прву коју сам попио ту када сам дошао, она ми је скувала, није јој нико рекао, она је сама мени скувала кафу и питала ме какву кафу пијем, ја сам реко, она је скувала, попио сам кафу ко и сви остали. Ми смо добијали храну из Зворника из бригаде, с тим што је било, једно време је храна била лепа, солидна онако, е сад касније стварно, стварно је била лошија храна и то много лошије и онда неко је куповао, неко је добио нешто, неко оде кући па донесе, тако. Сналазили смо се.

Председник већа: Да ли сте том приликом видели да их неко, да принудом чисте, спремају?

Опт.Дамир Богдановић: Не, не.

Председник већа: То нисте могли да видите?

Опт.Дамир Богдановић: Ни случајно, ни случајно.

Председник већа: Добро. Ја ћу одбрани дати реч изволите, јел имате питања за окривљеног.

Адв.Александар Милосављевић: Немам питања судија, хвала.

Председник већа: Немате питања? Добро. Изволите.

Адв.Јасминка Кузовић: Само једно питање.

Председник већа: Не, молим вас, сада иде тужилац, изволите. Немате питања? Добро, изволите.

Адв.Јасминка Кузовић: Бранилац окривљеног Зорана Алића. Хтела сам само да вас питам да ли знате можда како су у јединици звали Зорана Алића?

Опт.Дамир Богдановић: Зока.

Адв.Јасминка Кузовић: Зока?

Опт.Дамир Богдановић: Да.

Адв.Јасминка Кузовић: А да ли сте чули некада да га неко зове Али?

Опт.Дамир Богдановић: Не.

Адв.Јасминка Кузовић: Хвала немам више питања.

Председник већа: Да ли има још неких питања? Нема више питања. Добро, да ли имате ви још нешто да наведете у своју одбрану.

Опт.Дамир Богдановић: Имам само да испричам овај баш догађај што је сведокиња „Алфа“ рекла у вези фотографија, порекла фотографија и то.

Председник већа: Добро.

Опт.Дамир Богдановић: То бих хтео због два члана већа која су нова, ипак је и лакше и боље да чују од мене него кад читају и шта ја знам. Она је рекла у својим ранијим изјавама да је она те фотографије узела док је прала моју кошуљицу.

Председник већа: Кажите ради прецизности ко је то она?

Опт.Дамир Богдановић: Заштићена сведокиња „Алфа“.

Председник већа: Добро.

Опт.Дамир Богдановић: Она је то изјавила а ја вам кажем да то није тачно, ја своје фотографије имам и дан данас оне се налазе код мог браниоца, и те фотографије је моја супруга донела у другу посету, док сам ја био овде у истрази, у другу посету кад је дошла донела је то и предала мом браниоцу, пошто је мени браниоц одузет па сам добио другог браниоца, заједно са предметом Иван Јанковић бивши бранилац је садашњем Александру Милосављевићу предао те фотографије као и све остало из предмета што је било. Па је онда у пресуди судија Растко Поповић рекао да постоји могућност да сам ја узео фотографије сада свог покојног оца па их презентовао суду као своје. Ја сам после те пресуде отишао у очеву кућу, нашао фотографије, нашао и документа очеве у вези тамо бригаде, наређења, има тамо свега и свачега. Ја сам то на Апелационом суду показао и рекао сам овде вама и показао да имам те фотографије и очеве и своје. Отац има више фотографија него ја, тако да, то уопште није тачно, она је рекла да је прала ту моју кошуљицу, никад у животу пипнула моје ништа није а камоли прала. Ја то, толико сам био разочаран кад је она то рекла, да једноставно ја тако нешто од ње у животу не би очекивао. Али сам свестан и у том смислу јој не замерам, зато што знам зашто је то урадила јер да је то морала да уради, да то није урадила њен супруг би био заједно са нама овде...то је била трговина између тужилаштва и заштићене сведокиње „Алфа“. Тако се договорили, то су фотографије њеног мужа, на све једној фотографији се налази њен супруг и она не може, овде ако дође, ако каже да су то фотографије њеног мужа, онда би она сама себе терала у лаж јер је рекла да он није био тамо и самим тим не може да каже да су то његове фотографије јер ће га ставити у критичан тај период у оптужници. И зато је то тако вешто смишљено да се мени покрије притвор, осуђујућа пресуда, а да се њен муж тако глатко извуче из свега овога, да га нема нигде, али ја вам кажем, ја поседујем документа да се име и презиме њеног мужа са печатима, са, наређења нека, ја кад дође време ја ћу то предати суду. Ако се заврши све ово, ако тужилаштво или ви ништа не предузмете, ја ћу лично сваки динар који зарадим у животу ја ћу уложити у то и ја ћу ово истерати до краја. Јер ја робију њеног супруга да робијам...

Председник већа: Добро, немојте само лупати молим вас.

Опт.Дамир Богдановић: Нећу.

Председник већа: Да ли имате још нешто да наведете у своју одбрану?

Опт.Дамир Богдановић: Немам ништа више.

Председник већа: Немате ништа. Изволите.

Адв.Светлана Бобић: Када сте упознали Зорана Ђурђевића, овде у поступку или тамо у јединици?

Опт.Дамир Богдановић: Овде кад су довели човека ту се окренуо, пружио руку, каже ја сам Зоран Ђурђевић, реко ја сам Дамир Богдановић.

Адв.Светлана Бобић: Хвала.

Опт.Дамир Богдановић: Никад човека видео нисам у животу.

Председник већа: Изволите.

Заменик тужиоца: Пошто оптужени у одређени контекст ставља тужиоца рекао бих алудирајући на нечасно контактирање сведока оштећене, тако да молио бих да то опише детаљније у ком то смислу тај контакт тужиоца, сведока, сведокиње. Кад је то било, на основу, које су то радње које тебе вуку да ти тако то закључујеш, или си ти нечему био сведок а да ми не знамо, па молим те да изнесеш овде пред веће то.

Опт.Дамир Богдановић: У истом оном контексту као кад је овде заштићена сведокиња „Алфа“ рекла на питање Ђурђевића како га је пре упознала, да је рекла пре препознавања да су дошла двојица одавде из Београда, донели фотографије свих нас и када је он питао овде на суђењу, у транскриптима има и аудио и видео запису како је она знала ко је на фотографијама, она је јасно и гласно овде рекла да је испод сваке фотографије писало име и презиме оптуженог. То је два, три дна пре њеног сведочења и препознавања овде.

Заменик тужиоца: Где то пише?

Опт.Дамир Богдановић: Е исто тако, тако нека замуљена, закукуљена, не знам ни ја како да назовем више.

Заменик тужиоца: Где то пише тако у транскрипту?

Опт.Дамир Богдановић: Немам ни шта да кажем, немам ни шта да кажем.

Заменик тужиоца: И да ли знате ви...

Председник већа: Да ли ћете одговорати на даља питања?

Опт.Дамир Богдановић: Нећу, јел могу да седнем молим вас?

Заменик тужиоца: Дакле суд је поседовао фотографију спорну далеко пре него што оптужени описује неки догађај за који он сматра да је упућивао на неки нечасни контакт.

Председник већа: Добро, то је ваш коментар.

Заменик тужиоца: Могао бих да објасниш и да кажеш где то пише у транскрипту, то што ви тврдите, где то пише?

Председник већа: Не жели више да одговара, његово је законско право.

Заменик тужиоца: Не, не, ја не тражим да он одговори ако неће, ја само хоћу да констатујем на тврдње оптуженог које су потпуно неистините, срачунате на сасвим други њему знани циљ и свима нама, и само да објасни ако хоће, ако неће не мора.

Председник већа: Добро. Изволите. Богдановићу молим вас. изволите.

Адв.Александар Милосављевић: Обзиром на чињеницу да тужилац себи узима за право да коментарише неке ствари које усудио бих се да кажем нису у директној вези са оним што тврди у оптужници, ја узимам себи за право да га подсетим да у транскрипту који, о коме Дамир говори сад, реч је о сведочењу сведока „Алфе“ на главном претресу, ово што је Дамир сад навео да је то тачно тако, ако је неопходно до сутра могу да се, ево можемо, 24.09.2012., је догађај, можемо да извучемо транскрипт и да му то покажемо. Али имајући у виду чињеницу да је и тужилац био присутан као и ми сви овде сведочењу те несрећне жене, имајући у виду чињеницу да се појављује јако много ствари које су не нечасне, него усудио бих се да кажем више од тога, а у сваком случају верујем у тужиоца, у овог овде тужиоца као часног човека, нико није тврдио да је он то лично радио, он иза себе има цео државни апарат. Ако се у неколико наврата врло јасно показује да тој сведокињи врло често долазе неки момци који су везани за јединицу којом тужилац командује, ако се при том показује да она има и различите идентитете, ако се доказује и чињеница да сведокиња има и кривичне поступке које се против ње воде, и који на волшебан начин нестају, мора да нам дозволи могућност да апсолутно сумњамо у часност извођења овог доказа, посебно имајући у виду чињеницу да сведок „Алфа“ што ћете ви свакако видети поново није у стању да целу реченицу изговори у било ком облику, одричном или потврдном, него обично до пола прича једно, од пола негира то што је рекла. Из свих наведених чињеница сматрам да нема разлога да овде окривљеног прозива сад после оволико година суђења за неке ствари које су нам свима познате најмање две године.

Председник већа: Добро. Изволите, само питања молим вас, без икаквих коментара у том смислу.

Адв.Горан Нинић: У том смислу само да помогнем, јер сам нашао у транскрипту.

Председник већа: Изволите.

Адв.Горан Нинић: То је на страни, то је од 24.09., када сведокиња „Алфа“ односно председник суда је пита за посету полицајца Читаковића, значи полицајац Читаковић је из Одељења за ратне злочине и није спорно да је поступао по налогу

тужилаштва и није спорно да се то десило управо на главном претресу приликом њеног испитивања. Тако да ту ствар нема потребе да стављамо под сумњу у смислу да ли је била или није била, да ли је часна или није часна, то ће суд ценити да ли су ти докази дозвољени и да ли је то сведочење веродостојно, о томе ћете се....

Председник већа: Добро, захваљујем. Јел има неко питање?

Заменик тужиоца: Одбрана ово што тврди мој колега Милосављевић, помаже му господин Нинић није спорно, то се догодило али за време после хапшења Ђурђевић Зорана, дакле далеко касније него што је сведокиња предала суду, истражном судији приликом свог првог испитивања спорну фотографију. Везивање те спорне фотографије за казивање ово које се десило на главном претресу у накнадном лишавању слободе Ђурђевића то су две различите ствари, ја то желим да кажем. Оптужени има право да сумња и ја уопште не улазим у то његово право и такво једно понашање на главном претресу, то је потпуно законито и ја на то немам ништа, али везивање тог случаја, казивање заштићене сведокиње „Алфа“ на главном претресу далеко после него што је предала фотографију истражном судији не могу те две ствари да се вежу, то је моје...

Председник већа: Добро.

Опт.Дамир Богдановић: Јел могу да кажем нешто молим вас?

Председник већа: Реците.

Опт.Дамир Богдановић: Ја и не тврдим да је то један исти догађај, и ја управо тврдим да су то два различита догађаја, али вам говорим о томе на који начин функционише тужилаштво и како ради тужилаштво, рећи ћу вам и још једну ствар, моја супруга има породицу у Босни, вршен је притисак преко супруге моје породице у Босни да моја супруга буде заштићени сведок да мене спаси, да мене извуче из свега овога, на исти начин како је вршен притисак на „Алфу“ и њеног супруга. Она је пристала на то, моја супруга није пристала на то, њен супруг је на слободи ја сам овде, и ја вам о томе говорим да постоји....

Председник већа: Добро, Богдановићу све сте нам то сад објаснили, нећемо сад о томе како, ко је на кога вршио притисак, шта је сад, молим вас.

Опт.Дамир Богдановић: Па да то није важно.

Председник већа: Можете се вратити ако немате ништа да изнесете у своју одбрану.

Оптужени ГАВРИЋ ТОМИСЛАВ

Добро, Гаврићу јел ви остајете код ваше одбране коју сте дали?

Опт.Томислав Гаврић: Па бих да додам пар...

Председник већа: Да вас не питам сад које одбране, било је мало и мењање одбране?

Опт.Томислав Гаврић: Није било.

Председник већа: Јел није? Полако само.

Опт.Томислав Гаврић: Значи код оне одбране са суђења, значи са главног претреса јер тад сам се бранио ћутањем у истражном предмету.

Председник већа: Добро испричајте нам укратко, изнесите нам вашу одбрану, кад сте у периоду од 12.07. па до 01.октобра како вам је овде стављено оптужницом на терет, шта се то десило, где сте били, у којој кући сте били, кога сте држали, шта се ту десило.

Опт.Томислав Гаврић: Верујте да се више ничега не сећам. Ако можете да ми вјерујете, сви тако скупа. Ничега.

Председник већа: Јел се сећате да сте били у некој кући у Малешинићу?

Опт.Томислав Гаврић: Не сећам се.

Председник већа: Не сећате се?

Опт.Томислав Гаврић: Не, верујте ми то.

Председник већа: Па јел остајете код ваше одбране?

Опт.Томислав Гаврић: Хоћу да вам кажем, то кажем, јел видим да овде само пролазе добро који добро, фино и културно лажу. А ја не знам да лажем, због тога ми је најпааметније кажем да се ничега не сећам.

Председник већа: То вам је најпааметније да кажете? Јел знате у којој сте јединици били?

Опт.Томислав Гаврић: Не знам.

Председник већа: Не знате? Добро. Да ли има питања? Не, прво. Немате питања колега.

Адв.Милан Бирман: Немам питања.

Председник већа: Немате питања, добро. Изволите.

Адв.Светлана Бобић: Да ли познајете Зорана Ђурђевића од кад и где сте га упознали?

Опт. Томислав Гаврић: Па јесам ја рекао да се ничега не сећам, ништа, ето.

Председник већа: Чекајте, Гаврићу, само ми реците ово, друго је да ли се Ви не сећате или Ви не желите да одговарате на питања. То ми само није јасно.

Опт. Томислав Гаврић: Не сећам се, верујте ми, у глави ми је хаос, хаос. Значи под терапијом сам, не знам, не знам.

Председник већа: А хоћете одговарати на постављена питања?

Опт. Томислав Гаврић: Па ја мислим да ћу током процеса да дођем к себи.

Председник већа: А шта, данас се не осећате способним?

Опт. Томислав Гаврић: Верујте ми, никако.

Председник већа: Добро, а шта, јесте узели неку терапију данас?

Опт. Томислав Гаврић: Требао сам, али нисам, избегао сам да узмем, да бих овде нормално функционисао, а сада је наступило то као неко контрадејство.

Председник већа: Добро, а да ли сте Ви способни да ми наставимо данас суђење, да ли сте способни да пратите ток претреса?

Опт. Томислав Гаврић: Да, да, јесам.

Председник већа: Значи, то немамо сметње да наставимо?

Опт. Томислав Гаврић: Да.

Председник већа: Добро, можете се вратити на место. Оптужени Шевић Ђорђе, Ви сте рекли, бранићете се ћутањем. Станите још једном, молим Вас. Не желите да одговарате на постављена питања?

Опт. Ђорђе Шевић: Не.

Председник већа: Добро, можете се вратити.

Оптужени Шевић Ђорђе изјави да ће се бранити ћутањем.

Оптужени ЗОРАН АЛИЋ

Опт. Зоран Алић: Добар дан, поштована председнице већа.

Председник већа: Изволите, изнесите Вашу одбрану.

Опт. Зоран Алић: Ја остајем при одбрани што сам дао на главном претресу 15.03.2012. године и хтео бих да додам, пошто се ја ту, што кажем, опет да се не узима без везе. Нити сам, пошто морам то да кажем, нити сам чувао стражу, нити ми је ико икада наредио, нити сам знао, Ви знате, добро сте упућени, да ја нисам из Републике Српске, ја сам из Србије, да је то село Скочић. Сазнао сам после када су ове наше добре пријатељице, заштићени сведоци, које су носиле и наоружање, а вамо су сада заштићени сведоци, рекле да су из Скочића. То је мени као да ми сада каже неко, из Њујорка, не знам где је Њујорк, али није битно. Тако да, а хтео сам, ако могу да се

надовежем, малопре што је Дамир поменуо за, па господин тужилац је рекао, како ми нечасно причамо.

Председник већа: Молим Вас, само дајте Вашу одбрану. После ћете дати коментаре, изнесите шта још имате у Вашу одбрану. Значи, испричајте нам то ако сте почели за ту цамију.

Опт. Зоран Алић: Какву цамију, нисам поменуо цамију.

Председник већа: Па да нисте чували никакву стражу, је ли тако, када се десило тај догађај? Шта се десило, да ли знате шта се десило везано за цамију када је срушена, да ли Вам је то познато?

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, прво, ја сам то и нигде у свом исказу код истражног судије, господина Дилпарића, код Вас, нигде нисам изјавио да сам ја чувао стражу и да ми је ико наредио. Друго, од кога чувао стражу? Једино ако Дрина налети на нас, вода, па ето од Дрине да чувам стражу. Па нисам од кога имао, све Срби иза нас и вода. Ако нас из Србије нападну, онда сам, да кажем, да нас Срби из Србије не нападну. За цамију, нити сам видео цамију, а колико ја знам, ја имам податак један да нигде ниједноме то у катастру, како се то зове, где се уписује та имовина, не постоји да је игде икада ту цамија била. И не знам где се те три особе су се молиле, тј.клањале. Ето, значи стражу нисам чувао, не знам да ли је цамија одлетела, да ли није, јер је нисам видео. Би рекао, што, да сам је видео, ја бих рекао, јесте одлетела, али нисам видео.

Председник већа: Нисте видели?

Опт. Зоран Алић: И не знам уопште да ли је постојала. Ево пошто је, када дође „Алфа“, пошто је најстарија, питаћемо је, да ли се сећа када је та цамија направљена.

Председник већа: Добро, реците ми сада, под овом тачком 2. оптужнице, Ви сте видели шта Вам се исто ставља на терет.

Опт. Зоран Алић: Нема више шта се не ставља.

Председник већа: Село Шетић, па Хамзићи. Шта се десило ту, да ли Вам је познато?

Опт. Зоран Алић: Шетићи? Само моменат, како сте рекли села?

Председник већа: Јама на месту званом Хамзићи што је била. Шта се ту десило, да ли Вам је познато?

Опт. Зоран Алић: Знам како сам и дао у исказу. Опет се ту помиње, ја чувао стражу, пардон, док се неко убиство тамо негде извршавало. Ја не знам опет, доста овде има мушкараца, који су служили војску, од чега ћу ја чувати стражу на километар и по, од кога? Зна се где се стража чува, а не на километар и по, не знам. Сазнао сам овде када сам ухапшен, управо када сам ухапшен, тада сам сазнао да су неки Роми побијени, да су ти Роми побијени. Поменуо сам, да не испадне сада, поменуо сам да сам чуо нешто да је пукло, да. Ја бих волео да иједан, ако буде долазио из Малешиха, да питам,

колико је граната у току дана пало на Малеших и шта то значи, да сам ја баш чуо то, наводно, да су они бацили бомбу или не знам ко већ. То су приче шупље, за малу децу. И, госпођа „Бета“ је, али добро, нећу. Изволите Ви поставите питање.

Председник већа: Да ли имате још нешто да кажете у Вашу одбрану?

Опт. Зоран Алић: Ма имам ја што-шта да кажем, али...

Председник већа: Па реците, сада је прилика.

Опт. Зоран Алић: Није задња, ваљда.

Председник већа: Није задња, наравно, него сада изнесите одбрану, идемо по редоследу, је ли тако? Искористите прилику, сада изнесите одбрану. Увек можете током поступка да поставите питање.

Опт. Зоран Алић: Извињавам се, овде су сви окривљени, није моја мајка родила и немам никога да браним. Али ћу Вам рећи једно: сви ови људи што седе овде иза мене, мислим окривљени, ја смем да сваког погледам у очи и да кажем од њих, да ниједан од њих мрава није згазио, што се тиче овог дела што нам се ставља на терет, невин је тужилац. Они који треба да одговарају, или су на слободи, жене их бране, или су нажалост мртви. И при томе остајем, да овде ниједан човек није крив, које ја знам. Ето толико. Изволите.

Председник већа: Добро, одбрана, да ли имате питања? Адвокат Кузовић Јасминка? Немате питања? Тужиоче?

Заменик тужиоца: Везао бих се само за ову чињеницу коју сте данас изнели.

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, ја не желим да одговарам на господинова питања.

Председник већа: Не желите да одговарате?

Опт. Зоран Алић: Не.

Председник већа: Добро, Ваше право.

Заменик тужиоца: На километар и по удаљен...

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, не желим да одговорим на питање.

Председник већа: Тужиоче, не чујете? Не жели да одговара на питања.

Заменик тужиоца: Све је у реду, чуо сам да не жели да одговара на питања. Ја без обзира на све то, постављам питање. Рекао је у одбрани, „био сам удаљен километар и по“, на километар и по се не чува стража. Ја само питам, ако хоће да одговори, од чега је био удаљен километар и по?

Председник већа: Па неће да одговара.

Адв. Јасминка Кузовић: Судија, неће да одговара.

Председник већа: Неће да одговара. Разумем, ја све разумем шта Ви хоћете да кажете, али он не жели да одговара.

Опт. Зоран Алић: Ја се извињавам, ја само руски разумем.

Председник већа: Како да утврдимо када он неће да одговара?

Заменик тужиоца: Не, не, па, моја жеља је да се констатује, ништа друго. Он не жели да одговори, молим лепо. Значи не може он да не одговори када ја и нисам поставио никакво питање.

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, да ли могу нешто да кажем, ако могу?

Председник већа: Не можете, када говори тужилац, молим Вас.

Опт. Зоран Алић: Па јесам рекао да не желим да одговарам.

Председник већа: Алићу, не можете се тако понашати, док говори тужилац, морате да сачекате да заврши, па тек онда да узмете реч.

Опт. Зоран Алић: Извињавам се.

Председник већа: Констатовано је.

Опт. Зоран Алић: Да ли могу сада да кажем?

Председник већа: Сада бих Вас ја питала, да ли Ви знате шта се дешавало са заштићеним сведокињама „Алфом“, „Бетом“, „Гамом“ док су биле у кући, да ли их је неко силовао, да ли их је неко тукао, да ли их је неко приморавао да спремају кућу, да кувају храну, да чисте, да ли знате нешто у вези тога?

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, ако Вама значи да особе заробљене наводно, узму моју пушку у руку која је нон-стоп напуњена или није битно, ту су бомбе, зоље и тако даље, онда како Ви ту, шта да кажем. Оне су ту, хајде да не кажем сада, живеле као краљице, нису као краљице, али биле су заштићене као поларни медвед. То, тукао их је овај или онај, можда се десило, али ја не могу да кажем оно што нисам видео и нећу душу своју да грешим.

Председник већа: А јесте ли Ви тукли некога?

Опт. Зоран Алић: Ја сам тада имао 17 година, поштована председнице већа. Госпођа „Алфа“ могла ме је у зубима носити и о чему ту да причамо, о чему да причамо. Нажалост нисам. Е сада када све погледам и саберем, нажалост нисам.

Председник већа: Нисте тукли никога?

Опт. Зоран Алић: Не.

Председник већа: Добро.

Опт. Зоран Алић: Ни тукао, нити силовао, нити малтретирао. Био сам, то сам дао у свом исказу, једном са којом сам девојком у то време био, девојка је била Муслиманка, разишли смо се када су ми другари погинули и ја сам и напустио после, покојнога Богдановића Симу, тако да, нити ми је ко прао униформу, нити ми је ко кувао. Ја сам два пута био ожењен, никада ми супруга није опрала мајицу, ја сам сигурнији када ја оперем себи, а камоли у рату да ми нека тамо заробљена пере униформу или не знам шта или кува.

Председник већа: Да ли сам Вас добро разумела, да ли сте рекли да их је можда неко тукао?

Опт. Зоран Алић: Можда неко, али нисам видео својим очима.

Председник већа: Нисте видели?

Опт. Зоран Алић: Ја не могу да тврдим оно што нисам видео.

Председник већа: А јесте чули, да ли је причао неко?

Опт. Зоран Алић: Како мислите да ли сам чуо?

Председник већа: Да ли сте чули да је неко причао, да су се жалиле, да их је неко тукао?

Опт. Зоран Алић: Једном ова, да не кажем, како се зове, „Алфа“ жалила се на неког покојног Лазића. Ја га знам, тог покојног Лазића, жалила се на њега, био је пијан и истукао је и знам да га је покојни Симо Богдановић не истукао, убио је бога у њему и натерао га у неку кућу, стара кућа она била је и онда је Симо почео да пуца по крову, хтео је да га убије, због тог господина покојног Лазића. То што знам. Знам да је, сада ја њих бркам ко је са киме био тамо, са ким је била ова, са ким је била она, нити ме интересује, пардон, те особе, нити, шта да коментаришем друго.

Председник већа: А да ли сте имали прилике да видите, Ви сте читали ову оптужницу, рекли сте да сте је разумели. Да ли сте имали прилике да видите да су је извели доле?

Опт. Зоран Алић: Коју оптужницу? Па има петнаест оптужница.

Председник већа: Ову последњу.

Опт. Зоран Алић: Ову последњу?

Председник већа: Молим Вас.

Опт. Зоран Алић: Шта сам се ја прошли пут, у септембру, па то је смешно.

Председник већа: Значи, сачекајте да завршим питање.

Опт. Зоран Алић: Добро.

Председник већа: Да ли сте имали прилике да видите да је неко скидао, малтретирао, терао да играју на столу, оштећене?

Опт. Зоран Алић: Не.

Председник већа: Да гледају силовања једне других, ја морам то да Вам предочим, то стоји у оптужници.

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, ја јесам прије рата одрастао у Бањи Ковиљачи у Дому и добро сам васпитан и прво, ја то не бих могао да гледам, под број један. Под број два, нисам видео, нити чуо. Сада је најлакше рећи, да, тај је урадио, мислим од тих заштићених сведока, најлакше, јер је њен муж на слободи, ја проведох две и по године, ови људи труну на робији. Зашто? Да дође господин, ту сте били, када је рекао председнику већа, као нисам ја, нисам то ја, ви сте погрешили. Ту нико не реагује. Поштована председнице већа, извињавам се, како је извршено препознавање нас окривљених од стране заштићених сведока? Извели сте нас као на стрељање, у судницу 2 и зумирате овако и Вама лепо да се смејете, док госпођа „Бета“ псује нам мајку четничку.

Председник већа: Мислите да је то био разлог да се смеје неко?

Опт. Зоран Алић: Па Вама је то било смешно. Не Вама, не лично, извињавам се, не Вама лично, не.

Председник већа: Молим Вас, да ли имате још нешто да кажете у своју одбрану, да нешто наведете?

Опт. Зоран Алић: Па немам.

Председник већа: Немате? Пуномоћник оштећеног? Ви немате никаква питања?

Опт. Зоран Алић: Не желим да одговарам.

Председник већа: Не желите да одговарате?

Опт. Зоран Алић: Са њима не коментаришем.

Председник већа: Добро, изволите.

Адв. Горан Нинић: Алићу, адвокат Горан Нинић.

Опт. Зоран Алић: Изволите, драго ми је.

Адв. Горан Нинић: Хоћете ми рећи, којој јединици је припадала јединица чији сте припадник били?

Опт. Зоран Алић: Зворничкој бригади, не знам сада која бригада, зворничка бригада, мислим како да Вам објасним. Пошто има, али да кажем, зворничка бригада.

Адв. Горан Нинић: Да ли је имала везе некакве са територијалном одбраном Ваша јединица?

Опт. Зоран Алић: Да, на почетку рата.

Адв. Горан Нинић: Ко је касније био надлежни, виши по команди за Вашу јединицу?

Опт. Зоран Алић: Војин Вучковић „Жућа“.

Адв. Горан Нинић: Он је припадао?

Опт. Зоран Алић: Зворничкој бригади.

Адв. Горан Нинић: Зворничкој бригади. Да ли сте пре било које акције, нећу да Вас питам у којој сте учествовали, није спорно да сте учествовали, да ли сте имали састанак јединице, предочавање задатка, распореда људства, било шта што једна војна формација ради пре одласка у акцију?

Опт. Зоран Алић: Ја као обичан војник не могу да присуствујем састанцима, али командири водова, командири чете су имали састанке и онда дођу и само издају наређења, али нам никада нико није рекао, е идете, организујете се тако и тако и то је то.

Адв. Горан Нинић: Да ли се сећате да је приликом одласка у правцу Скочића ишта саопштано било коме из јединице ишта?

Опт. Зоран Алић: Ја колико сам упућен, не знам, не знам, не могу да тврдим да је ико рекао, еј, идемо у Скочић, поготову пошто, извињавам се, пошто тада када смо се ми одвојили од Војина Вучковића, то је била јединица, док смо били са покојним Богдановићем, ми смо били вод, који је бројао 30 људи. И замислите сада 30 људи позове на састанак и каже, еј идете у акцију, не знам, лупам, у Скочић. Ја нисам знао за Скочиће, рекао сам када сам сазнао, да постоје ти Скочићи. Знао сам за Козлук, знао сам за Малешин, али за тај Скочић. Прво што је то место после рата сам пролазио пар пута, то место није поред главног пута, а тада хвала богу није било ни оно ознака, да пише Скочић или не знам. Није било да пише Зворник или Бијељина, а камоли Скочић.

Адв. Горан Нинић: Реците ми, да променимо тему, ово је један део који је везан за уопште Ваш претходни договор у вези са акцијама које сте обављали. Реците ми, да ли уопште хоћете да ми одговорите на питања везано за Елмедину Карић? Ако хоћете искрено и јасно да ми одговорите, ја ћу Вас питати, ако нећете, нећу да Вас питам.

Опт. Зоран Алић: Да, да, оно што знам.

Адв. Горан Нинић: Шта знате о Елмедини Карић?

Опт. Зоран Алић: То је покојна „Дина“, је ли тако?

Адв. Горан Нинић: Да.

Опт. Зоран Алић: Па знате, каже о покојнику се најлепше каже. Ја могу сада д кажем што ја могу да кажем, са моје тачке гледишта, да је „Дина“ предивна особа била, као особа, као човек.

Адв. Горан Нинић: Како је изгледала?

Опт. Зоран Алић: Можда висине, пошто сам ја 1,70, можда 1,70, па тако, моје висине, плава, имала је, некада је имала овако косу, равну, а некада је имала плаву, овако мало дужу, тако, доведе.

Адв. Горан Нинић: Да ли је одлазила она негде са јединицом ван Малешиа, где сте били смештени?

Опт. Зоран Алић: Пар пута јесте.

Адв. Горан Нинић: Да ли је имала на себи некакву униформу или је била у цивилу, да ли је имала нешто од наоружања, какву је војну опрему имала код себе?

Опт. Зоран Алић: Па ја пре него што ћу напустити јединицу, ја сам је видео једном да је имала маскирну униформу коју смо нову добили, Војске Републике Српске и имала је онај стари опасач, онај официрски то се звао и имала је, ја мислим „тетејац“.

Адв. Горан Нинић: Значи, носила је оружје?

Опт. Зоран Алић: Да.

Адв. Горан Нинић: Носила је пиштољ?

Опт. Зоран Алић: Ма, све су од њих носиле, малтене.

Адв. Горан Нинић: А реците ми, везано за њено име, када је одлазила ван Малешиа, да ли су је звали Елмедина или су користили неко друго име у комуникацији са њом?

Опт. Зоран Алић: Колико се ја сећам, да су њу и, је ли смем рећи заштићеног сведока једног?

Адв. Горан Нинић: Да.

Опт. Зоран Алић: Звали су Драгана.

Адв. Горан Нинић: Хвала Вам.

Председник већа: Да ли има још питања? Изволите.

Адв. Светлана Бобић: Адвокат Свеглана Бобић, исто питање.

Опт. Зоран Алић: Шта?

Адв. Светлана Бобић: Када сте упознали.

Опт. Зоран Алић: Кога?

Адв. Светлана Бобић: Ђурђевић Зорана, овде или у јединици, овде или у јединици.

Опт. Зоран Алић: Господина Зорана Ђурђевића сам упознао на Специјалном суду, у судници број 2.

Адв. Светлана Бобић: Да ли је супруг заштићене сведокиње „Алфа“ био припадник јединице у спорном периоду?

Опт. Зоран Алић: На пар дана прије но што ћу ја доћи, отићи из јединице, он је дошао, да.

Адв. Светлана Бобић: Хвала. Да ли је учествовао у свим акцијама које је јединица имала?

Опт. Зоран Алић: У акцијама у којима сам ја био, јесте.

Адв. Светлана Бобић: Хвала.

Председник већа: Хоћете само рећи, да ли знате, да ли је неко био обучен да рукује са експлозивом у Вашој јединици, да ли Ви знате?

Опт. Зоран Алић: Зависно шта подразумевате под експлозивом, како да рукује, има више врсти.

Председник већа: Па ево ја Вас питам уопштено.

Опт. Зоран Алић: Зависи на шта мислите.

Председник већа: Ја Вас питам, да ли је неко био обучен да рукује експлозивом? Питање је јасно. Није Вам то први пут постављено питање, знате да се постављало то питање, а то је и примедба Апелационог суда.

Опт. Зоран Алић: Поштована председнице већа, да радите са експлозивом, то није узети, отворити киселу воду и попиту. Ту мораш бити експерет.

Председник већа: Управо то и питам, да ли је неко био обучен?

Опт. Зоран Алић: Не, ми нисмо ту имали обуку, можда је неко био обучен негде, али ја га нисам видео, јер он код Симе није могао да научи да прави експлозив, да поставља експлозив.

Председник већа: Да ли Ви знате, да је било ко из Ваше јединице да је знао да рукује експлозивом?

Опт. Зоран Алић: Покојни Богдан, он је знао да рукује, покојни Богдан, знао је да рукује, али то је руковао да бих ја побегао 500 метара када он ради са експлозивом.

Председник већа: Добро. Везано за онај исказ који сте дали у полицији, па за догађај код Хамзића, код оне јаме, Ви не остајете код тог исказа, је ли тако, код те одбране?

Опт. Зоран Алић: Мало пре сам пошао да кажем, али Ви ми нисте дали, рекли сте после. Ја хтео сам да кажем, сада ћу Вам рећи, после два и по месеца, како ми је притвор одређен, та двојица иста инспектора, имам ја тамо уписано, сада нисам понео тренутно, што су ме ухапсили, у Лаћарку, код Сремске Митровице, дошао је командир ту, Страхућа се зове, каже, „неки те траже горе“. Ја знам само да имам право из притвора, када ме Ви позовете, суд када ме позове и када ме позове начелник или управник или надзорник неки, ја сам ушао у једну собу, е ту сам хтео то да кажем, каже господин тужилац – ми смо нечасни или нечасно причамо. Ко је, Ви сте тада били у већу, ја сам ушао у ту собу где нема камера, нема ништа значи. Ти су двојица госпoде што су мене ухапсили, дошли су ту, донели су албум оволики, са сликама и знаш овога, знаш онога. Та јединица што је „Жућо“ командант био, то је бројало 300 и нешто људи. Како ћу се ја сетити 300 људи? Човек ми је само рекао овако, „добро, Зоране, не сећаш се, бирај између 0 и 10“. И ја сам хтео да прокоментаришем, тај ме Страхућа само пипнуо да ћутим, а госпођа која је била ту присутна, сада ћу Вас слагати, да ли Тања или Татјана, е сада не знам да ли се представила као, пошто је седела испред мене, да ли је заменик тужиоца, заменик господина тужиоца или је суда, не могу да се сетим, знам да је плава госпођа била, млађих година. Ја сам у њу погледао и рекао, „извињавам се, шта значи ово, бирам између 0 и 10“. Па је то, па шта, треба сада да кажем, крив је тај, а човек није крив, не знам га, како сада да кажем Зорана Ђурђевића, крив је Зоран Ђурђевић, а Зорана Ђурђевића упознао овде у судници? Никада у свом животу га нисам видео и да кажем сада, крив је он. А што се тужилац ухватио тога, што су мене инспектори, бирај између овог и оног, бирај између овако и овако, бирај између, е сада ћеш бити, ушао онај Црногорац, три са три, бићеш бијен. И мени пукне филм, хајде удри, шта ћемо после. Па, каже, ја сам се шалио. Па туци, хајде. То је то.

Председник већа: Нисте одговорили на моје питање. Да ли остајете код одбране коју сте дали у полицији? Све сте ми објашњавали, све док.

Опт. Зоран Алић: Ја остајем при свом исказу од 15.03.2012. године, када сам дао на главном претресу, то када је почео да ме брани мој бранилац Јасминка Кузовић.

Председник већа: Дакле, оно све што сте навели у полицији, то није тачно?

Опт. Зоран Алић: Не.

Председник већа: Није тачно?

Опт. Зоран Алић: Не.

Председник већа: Добро.

Опт. Зоран Алић: Заклињем се.

Председник већа: Добро. Да ли има још неких питања? Нема. Да ли неко од оптужених хоће да постави питање, молим вас? Нема питања. Можете се вратити на место.

Опт. Зоран Алић: Спасиба.

Председник већа:

Оптужени ЗОРАН БУРЂЕВИЋ

изволите Ђурђевићу, изнесите Вашу одбрану. Да ли Ви остајете код оне одбране коју сте до сада давали у току поступка?

Опт. Зоран Ђурђевић: Остајем као и до сада. Могу, као што сам рекао, оптужницу сам прочитао, оптужница ничим није поткрепљена, ниједним доказом. Заменик тужиоца, код њега је све ово лажно, поступак је монтиран, имам и неколико доказа значи који доказују баш то, да се ради о монтажи. Чак у захтеву за покретање истраге против мене није рађен никакав предистражни поступак. У захтеву за покретање истраге спомињу се изјаве ове, изјаве оне, изјаве од Управа криминалистичке полиције и њихова сазнања. Међутим, то у предмету Ки-По2 13/11 нема ништа, тако да ја већ и тада нисам знао на који начин и од чега да се браним. Исто сада не знам, ја ћу покушати да се браним, заменик тужиоца, господин Петровић, он је то лепо накитио ову оптужницу, мења исто те оптужнице, као и сведок „Алфа“ изјаве. То сада да ли је то тако у реду, да ли је по закону, не знам ни ја, али, тако изгледа. Овај, стављено ми је много што-шта, па сам чак ухватио и заменика тужиоца господина Петровића, да не кажем, у лажи, али да говори неистину. На припремном рочишту, он је додуше рекао, пошто је било спорно овај нотес-блок, на који је Апелација указала, заменик тужиоца господин Петровић је рекао да је питао „Алфу“ „а где се налази тај блок?“, а она да му је одговорила, да је тај нотес-блок кући. Међутим, сведок „Алфа“ је нон-стоп имала код себе нотес-блокчић и белешке неке. Ја то могу и да цитирам, овај, никакав проблем није, пошто сам извадио део изјаве из тога. Овај, оптужница терети ме за убиства, за силовање, за рушење цамије, за ово, за оно. А тужилац не износи ниједан доказ против мене, ни за рушење цамије, нити за силовање, ни за 27 убистава која ми се стављају на терет. Чак и од 27 убистава која ми се стављају на терет, има само 10 потврда о смрти, које су значи теретимо се ја и група остала, за 12.07.1992. године. Овде потврде о смрти имају, рецимо, Рибих Исмета, пети месец 1992. година. Па имамо даље Рибих Рахима 26.07.1992. године, па имамо Рибих Бибера 04., вероватно месец, 1992. година, па имамо Рибих Шефика, девојачко Бегановић, 11.07.1992. године, па имамо Агановић Бисера 11.07.1992. године. Ово су све датуми када су вероватно умрли или шта ти ја знам. Агановић Мехмет 11.07.1992. година, Рибих Сарајка девојачко Хасимовић, 04. месец 1992. године, Рибих Мехмет 26.07.1992. године, Нухановић Ариф, 30.06.1992. године, Бајрић Цамила, девојачко Бегановић, 11.07.1992. године. Из овога се може видети да уопште није доказано, да ли је уопште неко и умро тог дана, 12.07., је ли, 12.07.1992. године. Фактички, овде тужилац убацује у овај предмет, убацује све и свашта, сувише је компликовано, поготову за мене неуку странку, да се нађем у свему овоме. Трудим се колико могу, али међутим, и ја мислим да то није баш толико довољно. Чак се носе моје фотографије од стране полиције, то је и сведок

„Алфа“ рекла, 24.09.2012. године, да су ношене две појединачне фотографије, име је испод сваке писало, то су ове моје две фотографије. Значи ово је фотографија када сам имао неких 18 година, а ово је када сам имао око 40 година. Значи показане су јој ове две фотографије.

Председник већа: Констатујте молим вас шта пише на тим фотографијама, шта нам показујете?

Опт.Зоран Ђурђевић: Не, не ово сам ја само написао.

Председник већа: Па пише, обележено је, то су фотографије које се налазе у спису, прочитајте који је број, страну.

Опт.Зоран Ђурђевић: Ки.По₂ 13/2011, страна 16/6 и К.По₂ 13/2011 страна 15/6.

Председник већа: То се ви налазите на тој фотографији?

Опт.Зоран Ђурђевић: Да ту се ја налазим значи, само што једна фотографија када сам имао 18 година, друга фотографија када сам имао 40 година. Значи то је огромна разлика, и немогуће је значи и ви, пошто сам сад рекао, значи ово када би неко узео да анализира тешко би уочио сличност моју када сам имао 18 годину и када сам имао 40 година. Плус шта више сведоку „Алфи“ много се помаже, ја сам рекао био на припремном рочишту где сам становао, да сам становао у једној српској викендици, одмах после тога сведок „Алфа“ када је изашла да сведочи одмах је знала за ту српску викендицу. Значи вероватно јој неко обавештава одавде из суда шта да ради и како да ради и какве изјаве да даје. Дошао сам исто тако до других неких докумената, ево можете погледати и ову фотографију реч је о Драгана већ као што знате, која се налази регистар 14 К.ПО₂ 42/2010, за Драгана Јовића категорично сведок „Алфа“ је рекла да је то Ђурђевић Зоран, да је то Зоран из Шапца. Да би након тога председник већа судија Растко Поповић помагао и фактички јој помагао и указивао да то није Зоран из Шапца него да сам ја, зато што сам се претходно представио. Ко је сведок „Алфа“. Сведок „Алфа“ као што сам и рекао она има неколико имена и презимена, о чему постоји, нећу сад да читам пошто је претрес јавни, ево па можете да погледати овде, на избегличкој легитимацији.

Председник већа: Добро, молим вас, ви знате да је она заштићен сведок.

Опт.Зоран Ђурђевић: Не, нећу читати, сада нећу читати, али значи могу само да укажем уколико не знате, уколико немате увид у ово, значи то се налази у Ки.По₂ 81/2010, страна 28/ђ или тако нешто. Исто тако извод из матичне књиге венчаних под лажним именом, лажним презименом.

Председник већа: Добро, хоћете да кажете да све то што је говорила сведок „Алфа“, шта, да то није истина?

Опт.Зоран Ђурђевић: Да је то све лаж, јесте лаж код ње и код господина заменика тужиоца све је лаж, нема ништа истина, ништа. Ја стварно не знам од чега да се браним и на који начин да се браним, али ово кад се погледа значи зашто не би сведок „Алфа“ која је лагала институцију Црвеног крста, значи хуманитарну организацију која јој помагала, кад је слагала њу што не би слагала и овде. Имала је

очигледни разлог зашто да лаже, иначе и њен супруг колико сам закључио и видео из фотографија налази се на фотографији заведеној под словом „В“ доњи ред, трећи с лева на десно.

Председник већа: Добро, каква је ваша одбрана, јел ви знате нешто везано за та силовања, за, јел вам нешто познато?

Опт.Зоран Ђурђевић: Не.

Председник већа: Не?

Опт.Зоран Ђурђевић: Није ми познато ништа.

Председник већа: Ништа вам није познато, добро. Јел имате још нешто да кажете?

Опт.Зоран Ђурђевић: Па ја покушавам ето да укажем значи о каквом се сведоку ради, да је то све један монтиран процес од стране заменика тужиоца или Тужилаштва за ратне злочине, Министарства унутрашњих послова, јер ја изгледа овде најпогоднији сам да поново будем осуђен на казну затвора од 20 година, од чега да се браним не знам ни сам. Стављено ми је све на терет, доказа нема ништа за то. Ако имате питања нека да поставите.

Председник већа: Добро. Ваш бранилац прво по закону има питања. Јел имате питање неко?

Адв.Светлана Бобић: Мени сте рекли нешто у вези датума покретања поступка, датум кад сте ви приведени и датум кад је...

Опт.Зоран Ђурђевић: Који поступак?

Адв.Светлана Бобић: Поступка против вас, првог оног поступка.

Опт.Зоран Ђурђевић: У првом поступку? Па немам појма.

Адв.Светлана Бобић: Кад сте приведени пре него...

Председник већа: Само мало гласније да би било снимљено, молим вас.

Адв.Светлана Бобић: Да сте приведени пре но што су донешене одлуке неке?

Опт.Зоран Ђурђевић: Ја сам овде приведен по сасвим једном другом поступку.

Председник већа: Молим вас, ми вас стварно нисмо разумели, шта сте рекли?

Адв.Светлана Бобић: Покушавам да подсетим окривљеног.

Председник већа: Па видим покушавате, али само мало разговетније говорите.

Опт.Зоран Ђурђевић:у притвору по другом поступку, поступку Бијељина на коју сам осуђен на казну затвора од 13 година.

Председник већа: То је други поступак. То је Бијељина, ви сте, издржавате казну затвора по том.

Опт.Зоран Ђурђевић: У међувремену појављује се овај поступак.

Адв.Светлана Бобић: Да.

Опт.Зоран Ђурђевић: Где је покренут захтев за спровођење истраге без кривичне пријаве.

Адв.Светлана Бобић: Којег датума?

Опт.Зоран Ђурђевић: Којег датума, па не знам, пише ту.

Адв.Светлана Бобић: Добро, хвала. Само сам....

Председник већа: Нема питања. Да ли има још неко питање. Оштећени, нема нико? Немате. Само мало, прво бранилац па тужилац изволите. Не, не ви имате право, молим вас редослед по ЗКП-у, сад више није нов ЗКП, прво иде значи бранилац окривљеног, па тужилац па председник већа, чланови, па, покушавамо да испоштујемо све како иде по редоследу. Изволите.

Заменик тужиоца: Оптуженом Ђурђевићу је познато да је током првог поступка и предмета Бијељина човек који је био заједно с њим, да га тако назовем, зове се Јовић Драган, он је сведочио тада је дао изјаву у којој је за ово кривично дело оптеретио вас. Ви сматрате да он није говорио истину и тако даље, мене занима једна друга чињеница. Да ли ви сматрате да је он вас теретио из неког разлога који нама није познат, да је нешто хтео или није хтео, можете да нам укажете нешто у том правцу?

Опт.Зоран Ђурђевић: Могу да вам укажем на то да је он, ако сте читали изјаву Драгана Јовића...

Адв.Светлана Бобић: Ја се извињавам, немојте сугерисати дал он сматра да га теретио или није теретио.

Опт.Зоран Ђурђевић: Стани, стани, молим те стани. Ја колико сам читао изјаве вашег сведока Драгана Јовића којег сте ви предложили за сведока, он је рекао да му је у полицији СУП-а Кнеза Милоша 101 да су му претили полицијски инспектори, и да мора да призна то што они траже од њега, уколико не буде признао да ће наћи против њега било шта да је урадио било где на ратишту. Ако сте читали Драгана Јовића изјаву вероватно би сте упознати о томе.

Заменик тужиоца: Нисам мислио шта је на изјави дато у полицији, него изјаву дату пред судом.

Опт.Зоран Ђурђевић: Пред судом је он дао једну изјаву у сасвим другом поступку који није везан са овим, ја сам читао ту изјаву, ви сте ту изјаву злоупотребили

зато што је пре свега он дао ту изјаву у својству окривљеног, када има право да лаже, када је спомињао тамо и силовања, овога, онога, сечење ушију и тако даље, те изјаве у кривичном истражном предмету нема, који сте ви покренули против мене, нема, нема кривична пријава, значи нема те изјаве Драгана Јовића, нема сазнања Управе криминалистичке полиције, нема ништа. Ја стварно не знам на основу којих сазнања сте ви покренули против мене захтев за покретање истраге.

Председник већа: Добро. Пуномоћник оштећеног нема питања јел тако? Изволите.

Адв.Јасминка Кузовић: Хтела бих да вас питам од када познајете Зорана Алића и да ли сте га знали у јединици, да ли сте га?

Опт.Зоран Ђурђевић: Не, Алић Зорана сам упознао овде док сам био, док се налазио у притвору по овом другом предмету и овде у судници, сад да вам кажем да ли је била ова или је била нека друга.

Председник већа: Да ли има још неко питање? Нема. Оптужени да ли имате ви нека питања? Нема. Алић изволите.

Опт.Зоран Алић: Господине Ђурђевићу да ли вам је познат надимак Јаза?

Опт.Зоран Ђурђевић: Јаза?

Опт.Зоран Алић: Да, да кажете његово име и презиме.

Опт.Зоран Ђурђевић: Да кажеш ти.

Опт.Зоран Алић: Ви, ви, па ја бих реко али сам заборавио мало прије.

Опт.Зоран Ђурђевић: Па мени је познат надимак Јаза, а тај исти надимак познат је и тужиоцу који га, заменику тужиоца господину Петровићу који га штити, па би ред ипак био да он каже.

Председник већа: Не можете тако, одговорите конкретно на питање, да ли неко неког штити, сувишно је то што ви коментаришете. Одговорите само на питање.

Опт.Зоран Алић: Ако не желиш не мораш.

Опт.Зоран Ђурђевић: Молим?

Опт.Зоран Алић: Ако не желиш немој. Ако не желиш да...

Опт.Зоран Ђурђевић: Познато, познато.

Опт.Зоран Алић: Јел можеш рећи име његово?

Опт.Зоран Ђурђевић: Познато, знам ко је.

Опт.Зоран Алић: Ок, хвала.

Опт.Зоран Ђурђевић: А знам и многе овде у судници.

Председник већа: Јел имате још неко питање? Нема.

Опт.Зоран Ђурђевић: Само што ћуте, праве се.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите у своју одбрану?

Опт.Зоран Ђурђевић: Па ево рецимо везано за тај нотес блок, како је то ишло, рецимо изјава сведока „Алфа“ дата 10.03.2010.године, па везано за нотес блок, страна 14, сведок „Алфа“: из Шапца био је Иван записано ту, много имам записане ако дозволите да узмем, што значи указује на чињеницу да је код сведока „Алфе“ био нотес-блок или белешка коју је она користила, нон стоп код себе. Па ево овде исто страна 20 „мислим да имам записано не смем да слажем ништа“ значи нон стоп спомиње списак неки, па било је још али могу да ти кажем на ту слику и могу да ти кажем јер имам списак, али овако значи само неки списак ко је њој помагао у том састављању списка, то ћемо када буде позвана као сведок, ако буде била позвана, наравно ако Ви будете прихватили моје предлоге, и предлог осталих, да сведок „Алфа“ буде позвана, тако да ћу се спремити, бар једно 100-тинак питања за њу.

Председник већа: Стотинак питања?

Опт. Зоран Ђурђевић: Ммм?

Председник већа: Стотинак питања? Ништа после ће наредно бити питање моје колико ћете испитивати сведоке да оквирно кажете. Добро.

Опт. Зоран Ђурђевић: Па добро, мислим ја само кажем, они ако припремају да је мало боље припреме јер нећу се предати тек тако лако.

Председник већа: Добро, Ђурђевићу је ли има још нешто да изјавите у своју одбрану?

Опт. Зоран Ђурђевић: Па ја сам прошли пут само рекао фотографију једну би јој предложио да се погледа, нећу је предати сада него ћу је предати када буде позвана сведоци „Алфа“, „Бета“, „Гама“, Сена и не знам ко ће још бити позван. Ја ћу предати, значи нећу рећи ко је на тој фотографији, тек када буде завршено препознавање тада ћу рећи ко се налази на тој фотографији.

Председник већа: Добро. Можете се вратити на место.

Оптужена БЕКИЋ ДРАГАНА

Опт. Драгана Бекић: Ја у потпуности остајем при својој изјави коју сам дала на главном претресу, главном рочишту како ли се већ каже. Шта би додала, што се оптужнице тиче, извињавам се, терете ме за претрес који ја не негирам никако, ја чак тврдим да то јесам урадила, међутим спорно је време. Ја кажем да је то било у послеподневним часовима када сам се враћала са Беле стене и кренула сам ка Малешиху, са овде присутним Шевићем и са још неким војницима, са санитетом, ја

заиста не знам о којој сведокињи је реч „Алфа“, „Бета“, „Гама“, не знам заиста о којој је реч, али јесам извршила претрес и јесам нашла злато. Пошто се овде у међувремену између ова два рочишта појавила информације из Фонда за хуманитарно право како ето јел само једино Драгана тврди како су оне такве и такве, али не би се ни враћала јер небитно, то је између ваљда њих, стајала је крај пута и да била је...

Председник већа: Само мало ближе нам реците крај ког пута, где?

Опт. Драгана Ђекић: Крај пута за Малеших који води, стајала је са десне стране, са леве стране су биле изгореле куће. Ја сам питала када је господин Сима зауставио нас и рекао да је претресемо, шта је то, он је рекао то је српско село које је спаљено и до темеља уништено, питала сам да ли треба помоћ некоме ту, рекао је не, не треба јер су сви побијени. Позван је транспорт из Зворника да дође по лешеве да се узму, само ми је рекао да претресем госпођу, да видим да ли има нешто код себе. Ја понављам то поново због новог већа, ја је јесам претресла, између њених 15, хаљина, или шта је већ оно како ли се зове, напипала сам нешто што је личило на бомбу. У том периоду нама је причано да Муслимани иду опасани бомбама, што су, да ли се дешавало, да ли није ја то не знам, углавном ја сам помислила да је бомба и викнула сам бомба, сви су уперили пушке у нас, том приликом су викали „одмакни се“ мени, „Драгана одмакни се“, напомињем овом приликом да је било војника ту, значи војника је било, не само један, два, него је било војника, померила су се неко је од војника пришао, заиста не могу да се сетим више ко, подигао је то, и онда је рекао мени поново да приђем, ја сам пришла и извукла то што је она викала да је мени нудила крушке, нису биле крушке, него је било у крушкастом облику па зато сам ја и помислила да је бомба. Између тог силног злата био је крст овакав, само златан, то је оно што она није знала да одговори када сам је ја питала прошли пут, она је рекла две линије овако и овако, видео то снима па ће видети, не, овакав је био крст, само златан. То је било око 4 поподне. 4-4,15 пола 5, углавном значи поподне, у том интервалу временском је била. Ја одатле настављам и одлазим за Малеших. То је оно на шта ми се, што ми је стављено на терет. Друга ствар коју би хтела да нагласим у овом суду је да не би испало како ја нешто кријем или не, не ја тврдим да је било тамо жена које су биле малтретиране, међу њима највише је била малтретирана Сенија Бећиревић која ће се појавити овде, малтретирана свакако, физички, психички, силована, извињавам се, силована и остало. Све су имале заштиту сем ње, она није имала никога. Жена је буквално била ропкиња тамо, у буквалном смислу те речи.

Председник већа: То о Сенији причате?

Опт. Драгана Ђекић: Јесте, о њој причам. Највише настрадала жена то је она. За ове три заштићене сведокиње о којима овде причам, могу само да кажем да их не знам из простог разлога зато што ми нису биле блиске. Са мном је била блиска Сенија Бећиревић која ће се појавити надам се овде једанпут већ. И још једно што се мени ставља на терет, да сам ударила једну од те три не знам пушком или већ чиме ли, ја само не знам како би могла да са обе ноге које су ми биле у гипсу, или обе ноге које су ми биле завијене, привијене или већ како, а до тада нисам ударила никога, како би тада могла да ударим некога. То је оно што се мени ставља на терет. Када сам ја била рањена и када сам лежала ту поред мене је била Сенија Бећиревић, која је била психички, физички, ментално и свакако другачије малтретирана. Ето то је оно што би ја имала да додам, мислим шта могу да додам. Заиста не знам више, ако имате питања, ко шта, Ви реците.

Председник већа: Само да Вас подсетим Вама је стављена на терет и џамија, да сте били присутни?

Опт. Драгана Ђекић: Шта сам радила у џамији извините.

Председник већа: Па Ви сте читали оптужницу?

Опт. Драгана Ђекић: Не.

Председник већа: Нисте читали?

Опт. Драгана Ђекић: Не, госпођо судија ја не читам више оптужнице, ја не читам више.

Председник већа: Молим Вас Ви се спомињете исто и у овој тачки 1, у месту Скочић, Шетић, Алић, Ђурђевић и Ђекић Драгана, везано за џамију, када сте сви учествовали у рушењу џамије, тако стоји у оптужном акту, да ли Вам је познато нешто?

Опт. Драгана Ђекић: Ја уопште за џамију и не знам да је била ту, мислим прво не знам ето толико да би се изјаснила о тој тачки.

Председник већа: Добро.

Опт. Драгана Ђекић: А иначе све друго, мени се све и свашта ставља на терет, знам, мислим 11 година траје ово моје прогонство, ја га издржавам, ја ћу га издржати. Али нећу ништа нечасно урадити, то вам тврдим. Ето толико, питања ако има реците.

Председник већа: Ваш бранилац има право прво да Вам постави питање, изволите.

Адв. Горан Нинић: Ја прво хоћу једно појашњење већу. Драгана пати од посттрауматског стреса, тако да све где се наводе некакви акти са силовањем и применом силе и било чим где постоје жртве, она не чита јер то код ње изазива тако да вам не буде, није бахатост то што она није прочитала оптужницу, ја сам јој предочио у деловима у којима она треба, ја нисам ни сматрао да треба да је предочавам у вези са џамијом јер мислим да је бесмислено, тако да то ћете на крају крајева ви утврђивати из њеног и других исказа.

Председник већа: Чекајте, али ово није сада прецизираном оптужницом први пут стављена џамија, значи од самог почетка фигурира џамија, је ли тако? Значи Ви сте се изјашњавали, Ви сте давали одбрану. Значи довољно је и то што кажете да не знате.

Адв. Горан Нинић: Она се на исти начин брани од почетка.

Опт. Драгана Ђекић: Да.

Адв. Горан Нинић: Она признаје и шишање, то што је тужилац ставио као злостављање, а испоставило се да је шишање због вашака, она признаје и претрес који

је обавила. Имам једно питање које је везано за претрес, када се то злато, та гомила злата из шалвара, када је извађено, где је оно завршило?

Опт. Драгана Ђекић: Ја сам га предала командиру, команданту тада Сими Богдановићу, даље где је отишло не знам....

Адв. Горан Нинић: Значи није се задржало код Вас?

Опт. Драгана Ђекић: Не, није се задржало само бих додала да, да сам питала њу одакле ти крст, не злато него крст, одакле ти крст, она је рекла дала ми је кума, на шта је покојни Сима Богдановић реаговао и рекао да ли ти није кума неко од ових побијених који леже овде, толико о томе. Даље где је то завршило, пошто је ту било још војске, ја заиста не знам, нити би се мешала у то где се то.... ја то не знам.

Адв. Горан Нинић: Коментаришемо између осталог судија из комуникације која је након доношења, што је по мени крајње неприхватљиво али то је након укидања дела коментарисања одлуке суда, након одлуке Апелационог суда је Фонд за хуманитарно право управо на овим чињеницама, ајде да будем благ и да кажем напао Апелациони суд за одлуку коју је донео, тако да тај део је и да се не ради о дискриминацији, било кога и било шта него ако судимо за дела, онда ћемо та дела истражити ко шта како и зашто, надам се, јер сам ја на припремном рочишту чини ми се питао и представника тужиоца за ратне злочине, заменика, и навео сва околна села где постоји и тачно по броју лица која су настрадали, да ли се и за један води поступак, ни за један.

Председник већа: Браниоче идемо питања, молим Вас.

Адв. Горан Нинић: Само да направим увертуру, с обзиром да је ово било јако спорно и јако у медијима управо овај део зашто се некеме на тај начин спочитава да има један једну гомилу злата код себе и да православни крст код Ромкиње муслиманске вероисповести не може никако другачије бити него нетолеранција према њима. Ако се то назове правим именом. То је и успут наравно око „Алфе“ и око осталог ћемо да.... Реците ми Драгана само још једну чињеницу, да ли сте Ви имали комплетну униформу, то ми је јако битно?

Опт. Драгана Ђекић: Нисам, нисам имала.

Адв. Горан Нинић: Шта Вам је недостајало да бисте били комплетно обучени као припадник јединице?

Опт. Драгана Ђекић: Па обично ми је недостајао горњи део, обично.

Адв. Горан Нинић: Добро.

Опт. Драгана Ђекић: Доле сам имала и наравно чизме, које се упорно потенцирају, чизме, чизме, зато што просто ја нисам носила број, војска није имала тада број за жене који ја носим 36-37, војска тада није имала жене у војсци, при војсци.

Адв. Горан Нинић: Одакле сте се снабдевали ви војном опремом, додуше то сам могао и Дамира да питам, пошто чини ми се он је држао економат, али одакле сте се снабдевали војном опремом и одакле сте ви задуживали чизме?

Опт. Драгана Ђекић: У зворничкој бригади.

Адв. Горан Нинић: У зворничкој бригигади. Хвала немам питања.

Председник већа: Захваљујем. Тужиоче да ли има питања?

Заменик тужиоца: Немам.

Председник већа: Нема питања. Изволите, други имају питања?

Адв. Јасминка Кузовић: Бранилац окривљеног Алић Зорана, хтела сам да Вас питам да ли можете да ми кажете шта је Зоран Алић радио у јединици уколико Вам је познато? Какве је послове обављао?

Опт. Драгана Ђекић: Па ја би му се сада овом приликом извинила али просто потрчко, у најблажем смислу речи, значи ништа значајно, ништа. Ништа, ништа конкретно, ништа високо ништа овако, него све ко му шта каже уради, еј мали уради ово, мали уради оно, ето просто то.

Председник већа: Да ли има? Изволите.

Адв. Светлана Бобић: Бранилац опт. Ђурђевић Зорана, адвокат Бобић, Зоран Ђурђевић, да ли сте га упознали овде или тамо?

Опт. Драгана Ђекић: Не, овде, овде сам га упознала.

Адв. Светлана Бобић: Да ли сте чули и тада и сада о било каквом његовом учешћу у рушењу цамије?

Опт. Драгана Ђекић: Ја човека и не знам.

Председник већа: Оптужени да ли имате ви неко питање? Нема. Још ћу Вас само питати, спомињете тај ланчић у облику крста, да ли је било још нешто од златног накита?

Опт. Драгана Ђекић: Било је.

Председник већа: Ево ја ћу Вам конкретно рећи, овде стоји да сте Ви одузели златне минђуше и златне привеске у облику крста и потковице, као и један златан прст са руке, говорећи „шта ће теби крст“? Значи то Вам стоји у оптужници.

Опт. Драгана Ђекић: Судија ја нисам негирала да није било, ја сам само, ја не знам шта је било од злата, јер нисам загледала друго, само ми је крст остао упечатљив, али је било злато сада шта је било тачно.

Председник већа: Шта је било, да ли сте Ви одузели то?

Опт. Драгана Ђекић: Ја сам, па ја сам је претресла, ја сам јој одузела....

Председник већа: Не само златан крст, него и ово остало?

Опт. Драгана Ђекић: Све, то је било у том, у тој громуљици, како би назвала у тој марамици, марами или већ како год назовите, то је било све заједно ту и ја када сам отворила то помислила сам да је бомба, међутим када се испоставило да није бомба, да, онда сам видела, мени је остао упечатљив крст, а да је било злато, било је. И то је било злато.

Председник већа: Реците ми пошто сте сада казали да Вам је рекла заштићена сведокиња да је то од њене куме, да ли је било неке емотивне реакције пошто узимате тај накит? Да ли је некако емотивно реаговала?

Опт. Драгана Ђекић: Емотивно, не, не, није емотивно реаговала на то, али мени лично се чинило да је била уплашена.

Председник већа: Да је била уплашена?

Опт. Драгана Ђекић: Јесте, јесте. Али што се тиче претреса мог и односа мог и њеног, није реаговала никако апсолутно.

Председник већа: Не, мислим то када сте узели тај накит да ли је нешто рекла, да ли је плакала што јој узимате, да ли је уопште било неке емотивне реакције у том смислу што јој узимате накит?

Опт. Драгана Ђекић: Не, не. Мени лично, то је мој лични осећај и мишљење је било да је она била уплашена када је стајала ту.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да наведете у својој одбрани?

Опт. Драгана Ђекић: Па толико о томе што се тога тиче.

Председник већа: Добро, можете се вратити на место, је ли има неко још питања? Можете се вратити на место.

Добро, за данас смо онда завршили са одбранама, изволите Алићу.

Опт. Зоран Алић: Ја се извињавам мало прије сте ме питали, је ли остајем при свом исказу што сам дао у МУП-у, када сам ја то дао исказ у МУП-у.

Председник већа: У полицији?

Опт. Зоран Алић: Кад сам дао ја исказ, дајте ми доказ да сам ја дао у полицији, јесам дао код истражног судије.

Председник већа: Хоћете да правимо паузу.

Опт. Зоран Алић: Ја у МУП-у нисам давао никаву изјаву.

Председник већа: Добро. Наставићемо сутра, па ћемо да не тражимо сада, да не тражимо овде.

Опт. Зоран Алић: И извињавам се, ако може одобрење да немам више проблема, док ја докажем полицији, јер мора као што сам добијао имам одобрење да напустим Лазаревац тад и тад због тога и тога, док ја њему покажем, док објасним.

Председник већа: Не, шта је Ваш предлог, дајте бранилац?

Опт. Зоран Алић: Да ми дате као што сам добијао онај доказ.

Председник већа: Па имате позив.

Опт. Зоран Алић: Имам ја позив.

Председник већа: То Вам је довољно, сасвим Вам је то довољно.

Опт. Зоран Алић: Добро, ајте.

Председник већа: Не разумем шта би још требало више, имате позив и то је то.

Опт. Зоран Алић: Имам позив, али прошли пут сам долазио кад је се одлагало, нисам имао позив. И заустави ме полиција на аутобуској док ја објасним...

Председник већа: Изволите Богдановићу.

Опт. Дамир Богдановић: Мислим да раније није било време, па сада на крају поново да Вас подсетим за пасош мој.

Председник већа: Ви понављате тај Ваш предлог.

Опт. Дамир Богдановић: Па молим Вас треба ми пасош молим Вас.

Председник већа: Је ли Ви знате да против Вас се води поступак, по закону стоји да и даље стоје разлози да Вам се не изда пасош и немојте сада, ја не разумем, ја мислим да је већ Вама то и писмено, да је писмено одлучено да сте Ви добили то.

Опт. Дамир Богдановић: Шта да сам добио?

Председник већа: Да Вам је саопштено да не можете, да нас је и СУП колико се сећам тражио је да ли се води и даље поступак против Вас, и ја мислим да смо ми њих и обавестили да се води према томе они наравно да Вам аутоматски не издају пасош јер се води поступак. Добро, вратите се на место. Изволите Ђурђевићу.

Опт. Зоран Ђурђевић: Ја имам један предлог да се издвоји изјава сведока „Алфе“ дата 24.04.2012. године и 24.09.2012. године, разлог зато тражим јер је председник већа судија Растко Поповић био веома пристрасан у том вођењу препознавања мог. Из тог разлога молим ако може да се ...

Председник већа: Добро, евидентиран је тај Ваш предлог, евидентиран је, веће ће одлучити о предлогу. Изволите. Можете се вратити.

Адв. Светлана Бобић: У вези тог предлога пошто је обзиром да је тужилац коментирао, мада не мислим да је био процесни тренутак, али обзиром да је већ почело на тај начин, само да додам уз ово што смо рекли да ови наводи који се тичу препознавања су били 24.09. на страници 114447 транскрипта, ово са сликама и предочавањем од стране радника МУП-а сведоку „Алфа“.

Председник већа: Добро. Захваљујем.

За данас смо завршили са одбранама, сутра је предвиђено испитивање сведока Сеније Бећиревић и Јеремић Радослава.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

главни претрес наставља се сутра у 14,30 часова, судница број 4.

Довршено у 16,05.

Записничар

Председник већа-судија